

Trods for, at han vidste, at dette Ægteskab ikke vilde blive anset for gyldigt i det fremmede Land, men gjorde det, fordi det, som det for ham kom an paa, var at faa sit øjeblikkelige Ønske om Ægteskabets Stiftelse opnaaet. Jeg tror ikke, der er nogen Grund til at være alt for blød over for Udlændinge, og det forekommer mig, at Bestemmelserne i § 2 ere rimelige og fornuftige over for de Udlændinge, der ønske at indgaa Ægteskab her i Landet.

Det ærede Medlem fandt det rimeligt, at man i § 11 kunde undvære Vidners Tilstedeværelse ved Ægteskabets Indgaaelse. Over for dette skal jeg henvise til, hvad der ogsaa staar i Forbindelse med, hvad jeg før sagde, den overordentlig vigtige Akt, som Ægteskab netop er, hvorfor det kan være saare vigtigt at kunne konstatere ved Vidner, at Ægteskabet virkelig er indgaaet, hvis alle andre Beviser derfor mulig skulde blive tilintetgjorte. Derfor tror jeg ikke, det vil kunne opgives, og jeg tror, at det altid vil være let at finde to Personer, der kunne være Vidner til Ægteskabets Indstiftelse. Hvorvidt det burde bestemmes, at Ægteskabet ikke burde indgaa i Ægteskabsforstanderens Hjem, men derimod i Skolen, er noget, som jeg ganske skal henstille til Forhandling mellem Tinget og min højtærede Kollega. Jeg har ikke villet stille noget Forslag i saa Henseende, dels fordi jeg finder, at Ægteskabets Indgaaelse i Ægteskabsforstanderens Hjem er ganske paa sin Plads, dels fordi jeg jo ikke finder mig beføjet til at stille noget Forslag om, hvad Skolerne skulle anvendes til.

Det ærede Medlem for Ruds-Vedby (Jørgensen) ønskede at vide, hvad der mentes med, at Øvrigheden kunde omstøde rette vedkommendes Nægtelse. Ja, det er selvfølgelig saaledes, at Lovforslaget ogsaa paa dette Punkt kun er en Stadfæstelse af, hvad der er gældende Ret. Selvfølgelig hverken kan, skal eller vil Øvrigheden vilkaarlig kunne omstøde rette vedkommendes Nægtelse, men Forholdet er nu det, at naar rette vedkommende uden nogen skellig Grund nægter sit Samtykke til Ægteskabet, saa kan den paagældende, der ønsker at indgaa Ægteskab, henvende sig til Øvrigheden og faa prøvet, om der er skellig Grund til at nægte Samtykket. Det er det samme, der efter Lovforslagets Mening fremtidig skal være Tilfældet. Det ærede Medlem ønskede, at Opslagene om forestaaende Ægteskaber skulde findes paa et bestemt Sted f. Eks. Kirkens Vaaben-

hus. Det forekommer mig, at jeg netop har nævnt det rette i mit Forslag ved at foreslaa, at det overlades til Kommunalbestyrelsen selv at bestemme, hvor Opslaget skal være, idet den sikkert nok vil være i Stand til at finde det Sted i Byen, som baade er mest offentlig og lettest tilgængeligt for Beboerne.

Naar det ærede Medlem mente, at intet af Ægteskabsgebyret burde gaa til Kommunekasserne, kan jeg ikke være ganske enig med det ærede Medlem deri. Det forekommer mig, at naar man, som jeg gør ved denne Lov, paalægger Kommunerne Udgifter, er det ganske i sin Orden, at man samtidig ogsaa søger at finde Indtægter til Kommunerne, som nogenlunde kunne afbalancere disse Udgifter. Andet eller mere har der ikke været tilsigtet ved denne Bestemmelse.

Der er endnu et lille Spørgsmaal, som jeg gerne vilde sige et Par Ord om. Det er om Foranledningen til, at dette Lovforslag er fremkommet. Det ærede Medlem for Københavns 11te Valgkreds (Sigvald Olsen) antydede, at det skulde være Mureren paa Nørrebro, der havde foranlediget, at dette Lovforslag fremkom, og det samme har jeg set hævdet med den største Bestemthed fra forskellige Sider i Pressen. Jeg vil derfor, da dette er fuldkommen urigtigt, forelægge nogle Datoer for det høje Ting. Den 31. Oktober 1901 var Lovforslaget i den første Affattelse færdigt i Justitsministeriet. Derefter fulgte der en Række Forhandlinger inden for Justitsministeriet om den nærmere Afiling og Afslibning af de enkelte Paragraffer. Den 8. Januar 1902 blev Forslaget sendt fra Justitsministeriet til Kultusministeriet. Den 21. Januar 1902 sendte Kultusministeriet Lovforslaget rundt til Biskopperne med et Cirkulære, der afæskede dem deres Erklæring. Den 1. Februar 1902 fik Kultusministeriet Svar fra Biskoppen over Lolland-Falsters Stift. Den 14. Februar 1902 fik Kultusministeriet Svar fra Biskoppen over Ribe Stift. Den 20. Februar 1902 fik Kultusministeriet Svar fra Biskoppen over Fyns Stift. Den 11. April 1902 blev Mureren skilt fra sin Kone. Den 29. April 1902 fik Kultusministeriet Svar fra Biskoppen over Viborg Stift. Den 16. Juni 1902 fik Kultusministeriet Svar fra Biskoppen over Aalborg Stift. Den 20. Juni 1902 fik Kultusministeriet Svar fra Biskoppen over Aarhus Stift. Den 12. Juli 1902 fik Kultusministeriet Svar fra Biskoppen